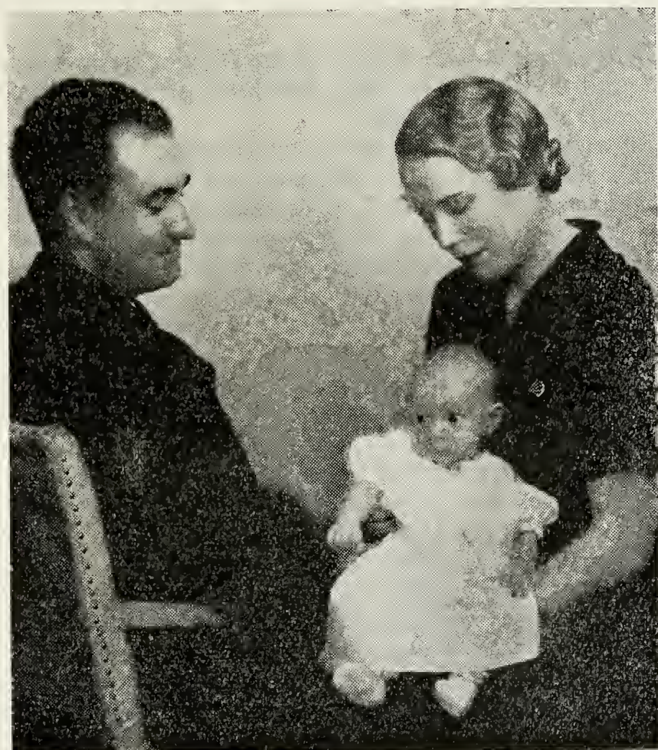
SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nummer 24	15. DECEMBER 1937	86. Aargang

Alle gode Ønsker for Julen sendes Brødre, Søstre og Venner af

Mark B. Garff og Hustru.

JULEHILSEN

Vi benytter Lejligheden til at sende vore Julehilsener til alle Søskende og Venner i Danmark.

Den største Lykke, som vi faar i vort Arbejde, er Glæden ved at arbejde sammen med jer, vore Brødre og Søstre, fordi vi ved et saadant Samkvem ser og forstaar, at I er fulde af Tro, Retskaffenhed og Oprigtighed. Disse Egenskaber hos jer er et Bevis paa, at jeres Hjems Ledestjerne er Kærlighed og et Dydens Tilflugtssted, hvor Kærligheden til Gud læres, den Kærlighed, som har formet jeres Hensigter, og som vil forme jeres Børns Bestemmelse.

Vi er taknemmelige ved at finde, at Størstedelen af Kirkens Medlemmer i Danmark holder det Haab, de Idealer og den Tro højt, som Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ærer.

Lad os ikke blot leve efter disse Idealer, men lad os indgyde andre disse vore høje Idealer og prøve paa at give mere end vi har modtaget.

Lad os være meget bedende og ydmygt bruge vore Evner og Talenter, saa at denne Brug af vor Kundskab vil hjælpe Menneskeheden fremad. Lad os tage den Beslutning, baade store og smaa, rige og fattige, lærde og ulærde, at vi vil arbejde ihærdigt for Sandhedens Sag og bestandig stræbe efter at hjælpe vore Medmennesker saa vel som vore egne Brødre og Søstre med at realisere deres Haab, Forventninger og Lykke. At vide og føle, at vi arbejder for Mesteren ved at prøve paa at hjælpe hans Børn, er en Glæde uden Lige, og ingen kender denne Glæde, førend han yder sit Bedste og giver mere end han modtager.

Vi sender vore bedste Hilsener og Ønsker til alle Medlemmer og Venner i Den danske Mission. Maa Herren velsigne jer for eders Ofre, eders Retskaffenhed og Loyalitet mod Guds Kirke. Maa Jesusbarnets Aand bringe eder Glæde og Lykke i denne Juletid.

Maa eders Hjem altid være et Tilbedelsens Hus og et Hvilested. Vi behøver ikke det store og flotte, men vi trænger til hinanden, de gode, de sande, de hjertelige — det er dem, der skaber vor Kirkes og vore Hjems Rigdomme.

Maa Julens sande Aand altid være i vore Hjerter.

Eders hengivne Broder, Søster og Søn

Mark B., Gertrude R. og Mark R. Garff.

Glæde i Livet

af
Dr. John A. Widtsoe af de tolv Apostles Raad.

Kirken paatog sig for et Aarstid siden, hvad der nu kendes som Kirkens Sikkerhedsprogram. Det er et Forsøg paa at hjælpe de fattige, som har Hjælp behov i disse vanskelige Tider; og af større Betydning, at hjælpe Kirkens Medlemmer, der er arbejdsløse, til at finde Beskæftiglse, saa at de kan klare sig selv.

En Turist i Salt Lake City sagde: »Hvorfor skulde en Kirke egentlig bekymre sig om en saadan Aktion som Sikkerhedsprogrammet. Er det ikke en Kirkes Opgave at hjælpe Mennesker til at opnaa en Frelse i Livet herefter? Hvorfor skulde en Kirke nedlade sig til saa prosaiske Ting som Brød og Smør, Penge og de Ting, som Penge kan købe? Hvorfor skulde Kirken ikke hengive sig fuldstændigt til aandelige Ting og overlade disse materielle, jordiske Sager til de respektive Landes Regeringer?«

Denne Turist stillede et meget naturligt Spørgsmaal; for det er sandt, at mange Kirker kun tager sig af de aandelige Ting og overhovedet ikke berører de materielle Problemer, som er en Del af vort daglige Liv. Dette Spørgsmaal berører ogsaa selve det fundamentale i de Sidste Dages Helliges Lære.

De Sidste Dages Hellige tror, at Kirken er blevet organiseret af Gud, og at den under Guds Ledelse virker til Gavn for Mennesket. De tror, at Kirken er skabt til Menneskets Bedste, og at Mennesket ikke er skabt for Kirkens Skyld. Jeg erkender, at dette Synspunkt i nogen Grad forandrer den almindelige Opfattelse af en Kirkes Betydning. Men Kristus selv lagde, da han vandrede her paa Jorden en fundamental Lov i umiskendelige Vendinger, da han sagde til dem, der havde noget imod, at hans Disciple sankede Aks paa Sabbaten, da de var sultne, at »Menneskene ikke var skabt for Sabbaten, men Sabbaten for Mennesket«.

Derfor erklærer Sidste Dages Hellige som et fundamentalt Princip, at Mennesket ikke er til for Kirkens Skyld, men Kirken for Menneskets. Deraf afhænger mange af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Virksomheder og Forhold.

Der eksisterer et gammelt Ord blandt Sidste Dages Hel-

lige, nu berømt og kendt over hele Verden, udtalt af en af de gamle Profeter i Mormons Bog, en nephitisk Profet, som levede nogle Hundrede Aar før Kristus, at »Menneskene er til, for at de kunde nyde Glæde«. Hvis det er rigtigt — og vi akcepterer den Læresætning i denne Kirke — saa er det netop Kirkens Sag, som er organiseret for Menneskets Bedste, at sørge for, saa vidt som den er i Stand dertil at skabe Glæde og Lykke for hvert Menneske.

Saa følger det som en Nødvendighed, at hvert Menneske maa være en Person af Betydning, hvis Kirken skal være interesseret i ham og hans Velfærd. Den tilfældige Mand paa Gaden kommer virkelig mig ved som en Sidste Dages Hellig. Verden maa gøres bedre; der maa sørges for Velstand og Fremgang ved at forbedre hvert enkelt Individs Liv. Det enkelte Menneske har en fremtrædende Rolle i de Sidste Dages Helliges Filosofi og Praksis.

De vilde uden Tvivl spørge mig: Hvad er Betydningen af Glæde? Dersom Kirken er organiseret til Menneskets Bedste, og Mennesket er bestemt til at besidde Følelsen af Glæde, hvad er da Glæde? Jeg kan kort besvare det saaledes, at Glæde kommer, naar alle Menneskets normale Behov tilfredsstilles. Menneskets Behov er mangfoldige. Jeg har et Legeme og en Aand. Der maa tages Vare paa mit Legeme og paa samme Maade maa min evige Aand have Næring. Hvis ikke disse Menneskets naturlige Behov kan tilfredsstilles, kan Mennesket ikke opnaa Glæde og Lykke.

Der findes endnu en anden Maade, paa hvilken Glæde kan erhverves. Ikke alene maa Menneskets naturlige, normale og rigtige Trang tilfredsstilles, men det maa ogsaa gives rig Lejlighed til fuld og fri Selvudvikling. De Gaver og Talenter, som Gud har givet Mennesket, de Kræfter og Evner, som findes hos det, maa det have Lejlighed til at bruge. Ellers vil Mennesket ikke blive lykkeligt.

Derfor søger Kirken — om nødvendigt — at raade Bod paa Statens og Regeringernes Foranstaltninger til Imødegaaelse af Menneskets Behov og give det en passende Lejlighed til at udvikle sig og selvstændigt at kunne løse Problemer. Selve Kirkens Organisation sørger for saadanne Muligheder, hvorved Menneskene kan opnaa Glæde i Livet.

Kort og godt da, hvad mener vi med Glæde? Det Menneske, hvis naturlige, normale Behov er imødekommet, som har faaet Lejlighed til at bruge sine medfødte Talenter, skulde være i Stand til at finde Glæde. Glæde er ikke selvisk undtagen for saa vidt, at hvert Menneske, der stræber efter personlig Retfærdighed og Godhed til en vis Grad er selvisk

ved at gøre saaledes, fordi han ved, at han ved et saadant Offer vil opnaa Guds Yndest og en indre Tilfredsstillelse, som ikke kan overgaas.

Er der saadan Glæde? Det Spørgsmaal er ofte blevet stillet af tænkende Mennesker. Kirkerne har beroliget dem ved at sige: Vent til i Morgen, til det næste Liv, her har vi muligvis Fattigdom, Sygdom, Nød og Elendighed, men, Brødre, siger de, tænk ikke saa meget paa det, vi vil snart komme paa den anden Side, og bag Sløret, i den næste Verden, vil alle saadanne Ting blive fjernet, og vi vil finde Glæden og Lykken. Saa er alt jo vel. De Sidste Dages Hellige antager det »Løftet om en straalende Fremtid paa den anden Side; dertil har vi intet at sige. Men de Sidste Dages Hellige gaar et Skridt videre og siger, at hvis alle Ting var, som Gud vilde have dem, vilde Glæde, sand Glæde, allerede tage sin Begyndelse her. Vi skulde ikke tvinges til at vente til i Morgen eller den næste Tilværelse for at erholde den Fylde af Glæde, som Fader Lehi talte om i fordums Tid, da han sagde, at »Menneskene er til, for at de kunde nyde Glæde«.

Med andre Ord, Sidste Dages Hellige tror, at Frelse begynder her og i Dag; det er ikke noget, som viser sig pludseligt i det kommende Liv, men at Mennesket konstant er optaget af at opnaa og vinde Frelse. I Dag udfører jeg Ting, som ved guddommelig Hjælp kan vendes til evige Velsignelser. Fortsat Frelse eksisterende i Dag, fortsættende i Morgen, gjort større gennem Ugerne, Maanederne, Aarene, gennem al Evighed, er den Art af Frelse, som Sidste Dages Hellige tror paa. Derfor vover vi ikke at opsætte noget Forsøg paa at forsyne os selv og vore Medmennesker med de Ting, som bidrager til og er nødvendige for Tilvejebringelsen af Glæde.

Misforstaa mig ikke. Medens de Sidste Dages Hellige ikke tror paa, at Frelse kommer alene som en Gave fra Gud, saa er dog i sidste Instans alle Ting Gaver fra Gud: Han baner Vejen; han aabner Døren; han giver os Lejligheden. Men Sidste Dages Hellige tror ogsaa, at Frelse — en Guds Gave — er baseret paa vore egne Anstrengelser. Jeg maa stræbe og arbejde haardt for min Frelse. Jeg er omgivet af evige Love, som maa holdes. Jeg kan ikke opnaa Frelse, med mindre jeg overholder de evige Love, som Gud i sin store Visdom har skabt for at lede Menneskene.

De Sidste Dages Hellige tror det er af Betydning at lære Menneskene Retfærdighed. Jeg har ingen Ret til at stole paa andres Hjælp, naar jeg kan hjælpe mig selv. Hvis jeg er et Individ, for hvem Himlen og Jorden blev skabt, hvis

Evangeliet gør mig til et Menneske, som har Krav paa, at der gøres meget for det, for hvem Kirken blev oprettet, saa maa jeg til Gengæld træne og blive Herre over min Vilje, til jeg helt og frivilligt og uden Tøven adlyder de Love, som Gud har givet. Da vil jeg opnaa sand Glæde.

Sidste Dages Hellige er tilbøjelige til at mene, at intet Menneske vil opnaa virkelig Glæde og Lykke, hverken her eller hisset, som ikke paa saadan Maade bliver Herre over sin Vilje, at hans Vilje er Viljen til at kæmpe for Sandhed og Ret, og at han derved er i Stand til at vise Guds Love Lydighed.

Vi er ikke alene paa Jorden eller i Universet. Hvert Menneske er til en vis Grad afhængigt af det andet; derfor maa jeg for at opnaa Glæde, sikre mig min Næstes Hjælp. Min trænede Vilje maa være uselvisk. Min Frelse bliver mere fuldkommen, naar andre arbejder henimod Retfærdighed. Verden lider i Dag, fordi alle Mennesker ikke har lige Muligheder. De Sidste Dages Hellige vilde sætte Pris paa at faa Døren aabnet, saa at hver Mand, Kvinde og Barn kunde faa Lejlighed til at faa Del i det rigere Liv, som jeg har talt om under Navnet Glæde. Menneskene maa hjælpe hinanden dertil.

Fader-Patriark

af Distriktspræsident Amos R. Jackson.

»Og om det mishager eder at tjene Herren, saa udvælger eder i Dag, hvem I ville tjene, enten de Guder, som eders Fædre, der vare paa hin Side Floden, tjente, eller Amoriternes Guder, i hvis Land I bo; *men jeg og mit Hus, vi ville tjene Herren.*« (Josvas Bog 24 : 15:)

Saaledes opfattede en fordums Profet, Leder og Patriark sin retmæssige Stilling som sin Families Overhoved og gav Udtryk for deres Vilje til at tjene Herren.

»... Abraham skal visseligen vorde et stort og mægtigt Folk, og alle Folk paa Jorden skulde velsignes i ham. Thi jeg kender ham, at *han skal byde sine Børn og sit Hus* efter sig, at de skulle bevare Herrens Vej i at gøre Retfærdighed og Dom, paa det, at Herren skal lade det komme over Abraham, som han har lovet ham.« (1. Mosebog 18 : 18—19.)

Disse Mænd staar som Eksempler i Historien, fordi de ærede og respekterede deres Ret som Familiens Patriark.

I tidligere Tider, fra Adams Tid, har Guds Plan eksisteet, og vi har den kendte Linie af Patriarker fra Abraham og ned til Moses og de senere Profeter. I de Tider var baade den aandelige og timelige Ledelse betroet denne Tjener, som var værdig til direkte Inspiration og Ledelse fra Herren. Det var med Henblik paa denne Leveorden, at Gud aabenbarede Budet: »Ær din Fader og din Moder, paa det dine Dage kunne forlænges i Landet, som Herren din Gud giver dig.« (2. Mosebog 20 : 12). Kristus fornyede dette Bud, da han vandrede her paa Jorden. (Matt. 15 : 4).

Men hvis vi skal ære vor Fader, maa den Fader kende sit Ansvar og forstaa sine Pligter til paa rette Maade at lede Familien. Hver eneste Handling, lige fra Valget af en Hustru til Dagliglivets almindeligt forekommende Problemer, burde gøres til en Sag af alvorlig Overvejelse og Bøn. Alt muligt skulde gøres for at fremme de rette Følelser mellem Familiens Medlemmer. Evangeliets Principper skulde kendes og omhyggeligt studeres for at opfylde hans Stilling som Lærer og Raadgiver. Instruktioner maa gives om Evangeliets første Principper. »... Lær dem — at forstaa Lærdommen om Omvendelse, om Tro paa Kristus, den levende Guds Søn og om Daab og den Helligaands Gave ved Haandspaalæggelse ...« (Pagtens Bog 68 : 25.)

Hver Morgen eller til en anden passende Tid burde Faderen kalde hele Familien sammen, saa at de kan knæle ned og bede. Den Familie, som daglig forener sig i Bøn, føler Herrens Aand og kender ikke til Strid og Spektakler mellem Medlemmerne indbyrdes. Herren velsigner i rigt Maal de Familier, som følger hans Bud.

Naar Kredslærerne aflægger deres maanedlige Besøg som Repræsentanter for Grensforstanderskabet, kan der maaske opstaa Spørgsmaal om, hvem der skal præsidere. Er det ikke dit eget Hjem? Er du ikke Patriark i det Hjem? Naar disse besøgende kommer, skulde Faderen, i den hellige Egenskab af Familiens Patriark, sammenkalde alle Medlemmerne af Familien. Saa overdrager han Tiden til Præstedømmets Repræsentanter, saa at de kan give deres Budskab, som Aanden leder dem.

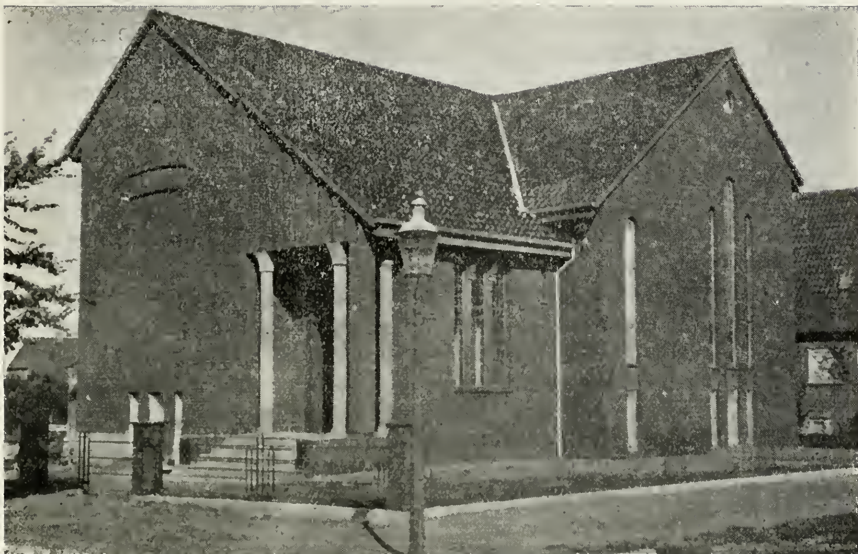
Det samme Princip kommer i Anvendelse, naar Missionærer eller andre kirkelige Autoriteter kommer paa Besøg. Det er Faderens Ret og Pligt som Familiens Patriark at bede en eller anden at holde Bøn eller velsigne Maden.

Præsident Joseph F. Smith forklarede dette tydeligt i følgende Citat:

»Der er ikke nogen højere Autoritet i Forhold, der vedrører Familieorganisationen, og især naar den som Overhoved har et Medlem af Præstedømmet, end Faderens.

Denne Myndighed har været højligt respekteret og æret mellem Guds Folk i alle Husholdninger. Mange af Profeterne har ofte lagt særlig Vægt derpaa. Den patriarkalske Orden er af guddommelig Oprindelse og vil fortsætte gennem Tid og Evighed. Der er da en særlig Grund, hvorfor Mænd, Kvinder og Børn burde forstaa denne Orden og Autoritet blandt Guds Folk og forsøge at gøre den til, hvad Gud ønskede den skulde være, en Kvalifikation og Forberedelse til sine Børns Ophøjelse. I Hjemmet er den præsiderende Autoritet altid hos Faderen, og i alle Hjemmets Anliggender er der ikke nogen anden Myndighed over den. For at illustrere dette Princip vil et enkelt Eksempel sikkert være tilstrækkeligt. Det sker undertiden, at Ældsterne hentes for at salve syge Medlemmer af en Familie. Blandt disse Ældster kan der muligvis være Stavspræsidenter, Apostle eller endog Medlemmer af det første Præsidentskab. Derfor er det alligevel ikke rigtigt, at Faderen holder sig tilbage og forventer, at Ældsterne skal lede denne betydningsfulde Ordinance. Faderen er der. Det er hans Ret og Pligt at præsidere. Han skulde udvælge den, som skal udgyde Olien og den, der skal bekræfte Salvelsen, og han skulde ikke føle, fordi der er præsiderende Autoriteter til Stede, at han saa ikke havde denne Ret til at lede denne Handling i sit Hjem. Hvis Faderen er fraværende, skulde Moderen bede den tilstedeværende Autoritet om at tage Ledelsen. Faderen præsiderer ved Bordet, ved Bønnen og giver almindelige Direktiver med Hensyn til Familiens Liv, hvem der saa end er til Stede. Hustruer og Børn skulde belæres om, at den patriarkalske Orden i Guds Rige er blevet oprettet for et klogt og nyttigt Formaal og skulde hjælpe Faderen og opmuntre ham i Udførelsen af hans Pligter og gøre alt, hvad der staar i deres Magt, til at hjælpe ham i Udøvelsen af de Rettigheder og Privilegier, som Gud har overdraget Hjemmets Overhoved. Denne patriarkalske Orden har sin guddommelige Aand og Formaal, og de, som foragter den under et eller andet Paaskud er ikke i Harmoni med Aanden af Guds Love, da de er ordineret til Brug i Hjemmet.«

Enhver Sidste Dages Hellig skulde bruge sin gudgivne Myndighed og blive navnkundige som Adam, Enoch, Abraham og være som en Patriark for en lydig og gudfrygtig Familie.

ESBJERG GRENS NYE MØDEHUS

Aaret 1937 har været markeret af mange nye Kirkebygninger, som Kirken har ladet opføre overalt i Verden. Ogsaa Den danske Mission har faaet en ny Kirkebygning i Esbjerg, som Præsident Heber J. Grant indviede Lørdag den 15. August 1937. Vi bringer her et Billede af den smukke Kirke, som Esbjerg Gren kun kan være stolte af og glade for.

Fortabelsens Sønner

af Missionspræsident Mark B. Garff.

Da der i Den danske Mission har været lagt stor Vægt paa Studiet af Fortabelsens Sønner, vil jeg forsøge at klarlægge nogle af de Spørgsmaal, som til Stadighed er opstaaet med Hensyn til dette Emne. Lad mig begynde med at sige, at de i denne Artikel fremkomne Oplysninger er samlede fra Skriftens skrevne Ord og Kommentarer af Kirkens Autoriteter. Enhver Anstrengelse er blevet gjort for at indsamle alle Oplysninger i Skriften og bruge dem, som jeg anser for betydningsfulde. Jeg vil kun henføre til

dem, der er kommet under det skrevne Ords Fordømmelse. Herren er Dommer over alle dem, som er eller vil falde ind under denne Kategori. Vi er ikke deres Dommer, heller ikke er det af Betydning for os at forsøge paa at bestemme Antallet af saadanne, som vil komme under denne Fordømmelse.

Skriften henfører til Satan som en Fortabelsens Søn. »Og dette saa vi ogsaa og vidner, at en Guds Engel, der havde Myndighed for Guds Aasyn, men gjorde Oprør mod den enbaarne Søn, som Faderen elskede og som var i Faderens Skød, blev nedstyrtet fra Guds og Sønnens Aasyn og blev kaldt Fortabelse, thi Himlene græd over ham; han var Lucifer, Morgenrødens Søn. Og vi saa, og se, han er falden, han er falden, ja selv Morgenrødens Søn. (Pagtens Bog 76: 25—27). Her ser vi, at han var i Guds Nærværelse og kendte Kristi Plan, gjorde aabenlyst Oprør og blev derfor nedstyrtet. Han lagde Plan om at tilintetgøre Mennesket i Kødet. »Satan søgte at ødelægge de Legemer, i hvilke de trofaste Aander, de som havde holdt deres første Prøvestand, vilde blive født, og hans Forførelse af Eva var kun et Led i denne djævelske Plan.« (Talmage: Jesus Kristus). Lad mig endvidere citere fra Joseph F. Smiths »Sermons og Writings«: Djævelen kender Jesus Kristus, Guds Søn, meget bedre end vi; men hos ham vil det ikke give sig Udslag i evigt Liv; for han ved, og dog gør han Oprør, han ved og er dog ulydig; han vil ikke modtage Sandheden, han vil ikke holde fast ved Sandheden; derfor er han Fortabelse, og der er ikke nogen Frelse for ham.

Satan eller Lucifer, Morgenrødens Søn, kaldes ogsaa Djævelen, Fortabelse og Belial. Lucifer er ifølge Skriften Fortabelse.

Den næste, som fanger vor Opmærksomhed, er Kain, som kaldes Fortabelsen. (Den kostelige Perle, 5. Moses Bog 23—24.) Vi kan ogsaa henvise til Joseph Fielding Smiths Bog «Vejen til Fuldkommenhed«, 15. Kapitel. Kains store Synd blev ikke begaaet i Uvidenhed. Vi har al mulig Grund til at tro, at han havde det Privilegium at være i Forbindelse med himmelske Sendebud. Ja, Skriften fortæller os, at han var velsignet med Forbindelse med Faderen og blev instrueret af Budbringere fra det høje. Han havde uden Tvivl Præstedømmet; paa anden Maade kunde hans Synd ikke gøre ham til Fortabelse. Han syndede imod Lyset, og det gjorde han, fortælles der os, fordi han elskede Satan mere end Gud.

Endnu en Skikkelse kommer ind under vor Betragtning, nemlig Judas Iskariot. Jesus henviser til en af Apostlene som værende en Djævel. »Har jeg ikke udvalgt mig eder

tolv, og en af eder er en Djævel.« (Joh. 6 : 70). Han talte om Judas Iskariot, Simons Søn, for det var ham, som skulde forraade ham. Og Judas var netop en af de tolv.

I Johannes Evangelium 17 : 12. Kristus siger der: »Da jeg var hos dem, bevarede jeg dem i dit Navn, hvilket du har givet mig, og jeg vogtede dem, og ingen af dem blev fortabt, uden Fortabelsens Søn, for at Skriften skulde opfyldes.« Her kaldes Judas aabenlyst Fortabelse. Med Hensyn til, hvorvidt Judas har nogen speciel Tilkendegivelse fra Faderen, »at Jesus var Kristus« har vi ikke noget bestemt Bevis for; men Skriften fortæller, at efter Judas havde forraadt Kristus, vendte han tilbage til Ypperstepræsten og raabte: »Jeg har syndet, idet jeg forraadte uskyldigt Blod.« (Matt. 27 : 4.) Men da angrede Judas, som havde forraadt ham, da han saa, at han var fordømt og bragte de 30 Sølvstykker tilbage til Ypperstepræsten og det øvrige Præsteskab, men de sagde blot til ham: »Hvad kommer det os ved? Se du dertil.« Jeg vil ogsaa gerne citere nogle Ord fra James E. Talmage's Bog »Jesus Kristus«: »Kronen paa det forfærdelige i Iskariots Liv var, da han forraaadte Mesteren til Døden, og det gjorde han for usle Penges Skyld og fuldførte Udaaden med et Kys. Han gjorde Ende paa sit Liv ved at begaa Selvmord, og hans Aand gik den forfærdelige Skæbne imøde, der er forbeholdt Fortabelsens Sønner.«

De, som bliver Fortabelsens Sønner, er kun dem, der har en absolut Kundskab om Kristus, ikke ved Tro alene og som virkelig har faaet Bevis paa Guds Kraft, og saa synder og fornægter denne Kundskab. Vi henviser yderligere til »Kommentarerne til Pagtens Bog«, hvori der siges: »Fortabelsens Sønner er dem, der har modtaget Evangeliet, dem til hvem Faderen har aabenbaret Sønnen, dem, som kender noget til Frelsningsplanen, dem, som har haft Nøgler ihænde, hvorved de forstaar Evighedens Hemmeligheder, dem, der modtog tilstrækkelig Magt til at overvinde alle Ting, og som i Stedet for at bruge dette til deres egen Frelse og andres, vendte sig bort fra det, som de vidste var sandt, fornægtende Guds Søn. Alle saadanne lever i Fejltagelsens Aand, og de elsker den og plejer den og nyder den; de regeres af Satan og bliver Fortabelsens Sønner, dømt til at lide Guds Vrede, der er bestemt for Djævelen og hans Engle.

Følgende Spørgsmaal har voldt megen Forstyrrelse: »Vil Djævelen og hans Engle — Fortabelsens Sønner — blive frelst?« Lad mig besvare dette Spørgsmaal med Profeten Joseph Smiths Ord: »Herren har aldrig bemyndiget nogen til at sige, at Djævelen, hans Engle eller Fortabelsens Søn-

ner nogensinde vil blive frelst; for deres Tilstand er ikke blevet aabenbaret, og vil heller ikke blive aabenbaret, undtagen for dem, som bliver delagtiggjort deri; derfor har de, som lærer dette, ikke modtaget Herrens Aand.« (History of the Church 1. Bind.)

Lad mig til Slut sige, at vi ikke i nævneværdig Grad er interesseret i Fortabelsens Sønner eller deres Tilstand. Deres Skæbne kender vi intet til, og ingen vil kende den, undtagen dem, som faar Del i den. Men vi er mere interesseret i at vinde Frelse for os selv end at udforske, hvad Straf andre faar. Vi har Interesse for alt smukt og godt, og vor Kundskab skulde bruges til vor egen Frelse. Lad mig blot citere Brigham Young: »Vor Lære er rigtig, der er intet Bedrageri i den. Den kræver ikke noget Argument, for det er en selvindlysende Kendsgerning. Men naar vi blander os i Ting, vi ikke kender noget til, er vi tilbøjelige til at falde i Vanskeligheder og Fejltagelser. Men vi har saa meget at gøre, tænke og tale om, at vi ikke har Tid til at spekulere over det, som vi ikke kender. Først og sidst, vi ved, at Gud lever.«

Juledigt af Paul W. Jespersen — Salt Lake City.

Engle har vi hørt i Sky.

Engle har vi hørt i Sky
Synge skønt i Natten klar,
Medens Bjerge, Dal og By
Ekko deres glade Svar.

Hvorfor denne Jubelfest
Med Guds Engles Stemmers Klang?
Hvem er Jordens nye Gæst,
Som har frembragt denne Sang?

Kom til Bethlehem og se
Ham om hvem Guds Engle sang,
Kom, tilbed paa bøjet Knæ
Kristus, Guds nyfødte Lam.

Dødsfald af velkendt, forhenværende Missionær.

Ældste Hans P. Folkersen, der i flere Aar har haft nedbrudt Helbred, saa at han ikke kunde udføre nogen Gerning, afgik ved Døden den 20. September, 79 Aar gammel, og blev begravet fra Le Grand Wards Kapel den 23. September. Ældste Folkersen var født i Haldagergaarde, Fuglebjerg, Sjælland, Danmark, den 28. Juli 1858, og emigrerede til Utah i 1882, og havde paa dette Tidspunkt været Medlem af Kirken i tre Aar. Han har udført to Missioner i Danmark og udførte i sine raske Aar en omfattende velsignelsesrig Virksomhed indenfor den danske og den skandinaviske kirkelige Organisation som præsiderende Ældste, og hans højagtede Hustru, Caroline G. Madsen Folkersen, der fremdeles er rask og rørig, har gennem et langt Tidsrum udført en velsignelsesrig Gerning som præsiderende Søster, eller som Raadgiver i den danske Emigrant-Forening.

Ældste Folkersen var i sine raske Aar Entreprenør ved Opførelsen af Bygninger og lignende Foretagender, og har bistaaet mange nyankomne skandinaviske Emigranter i tidligere Tid i Henseende til at skaffe dem Arbejde og Hjem. Fem Sønner og fire Døtre med deres Familier, som bor henholdsvis i Salt Lake City og Kalifornien, efterlever Broder Folkersen sammen med Søster Folkersen. *Niels F. Green.*

Efteraarskonferencerne.

Aalborg Distrikt.

Konferencen tog sin Begyndelse Fredag den 12. November med en Underholdning af Sangkoret under Ledelse af Dirigent Henry Løjborg, hvor et udmærket og godt Program blev udført. Missionspræsident Mark B. Garff talte til Aalborg Gren for første Gang i sin nye Stilling. Til Stede 139.

Lørdag Aften var overladt til Missionærerne, som i en Skitse paa en smuk og stilfuld Maade, fortalte ud fra Bibelen om Paulus Liv og Kaldelse af Gud, saavel som hans Missionsarbejde i Østen. Ligeledes blev Bibelens og Mormons Bogs forenede Betydning forklaret igennem en Samtale imellem tre betydningsfulde Mænd i en Jernbanekupé. Til Stede 89.

Præstedømsmødet blev aabnet Søndag Morgen Kl. 9 under Ledelse af Distriktspræsident Eldred Lee. Forskellige Emner blev godt behandlet af Diakon Verner Christensen, Lærer Børge Klitgaard, Præst Arthur Nielsen og Ældste Niels Andersen. Ældste Christensen bar sit Vidnesbyrd og udtrykte sin Glæde for at arbejde i Kirken. Missionspræsident Mark B. Garff talte virkningsfuldt og formanende om Emnet »Præstedømmets Magt og Pligter«. Til Stede 43.

Kl. 10 afholdtes Søndagsskole-Konferencen, hvor et udmærket Program blev udført af Søndagsskolens Medlemmer. Grensforstander Armand Schade og Broder Bay fra Aarhus og Missions-

præsident Mark B. Garff talte belærende til Børnene og de Voksne. Til Stede 147.

Kl. 14 afholdtes Vidnesbyrdmøde, hvilket var en aandelig Fest for de tilstedeværende. Paa dette Møde blev Kirkens Generalautoriteter, Missionens og Distriktets Autoriteter foreslaaet til Opretholdelse i de Helliges Tro og Bønner. Mange af Søskende stod frem og bar Vidnesbyrd om Guds sande Kirke. Til Stede 104.

Konferencen fortsattes Kl. 19 Søndag Aften, hvor følgende talte: Søster Karen Andersen, Ældsterne Philo Henriksen, Olaf L. Runchel og Christian Busch. Desuden talte Missionspræsident Mark B. Garff og bar et kraftigt Vidnesbyrd om Jesu Kristi Evangeliums Sandhed. Til Stede 154.

Mandag Aften Kl. 20 afholdt Den kvindelige Hjælpeforening som Afslutning paa Konferencen en vellykket Bazar, hvor et udmærket Program blev udført. En Del Gaver, der var skænket til Foreningen, blev solgt og gav et pænt Overskud til Søsterforeningens Hjælpekasse. Til Stede 105.

Esbjerg Distrikt.

Esbjerg Distrikts Efteraarskonference aabnedes Fredag Aften den 5. November 1937 med Afholdelsen af en vellykket Koncert, hvor der var ca. 100 til Stede.

Lørdag Aften udfyldte Missionærerne Programmet. Følgende Ældster tog Del: B. Marion Thompson, J. Newell Christensen, Ralph Chr. Berthelsen, Edwin C. Shipp og Clarence Paystrup. Til Stede 74.

Søndag Formiddag Kl. 9 fortsattes med Præstedømsmøde, hvor 18 var til Stede. Et udmærket Program blev udført af lokale Brødre og Missionærer. Desuden talte Ældsterne Thorvald Bregentoft København, og Missionspræsident Mark B. Garff.

Ved Søndagsskolens Aabning havde der indfundet sig 65 Søskende og Venner. Ogsaa her var Programmet og Talerne udmærkede.

Kl. 14 afholdtes Nadvermøde, hvor Herrens Aand var til Stede i rigt Maal. Mange af de tilstedeværende benyttede Lejligheden til at bære deres Vidnesbyrd.

Kl. 19 afholdtes Søndagens sidste Møde. Følgende Brødre talte: Grant L. Rasmussen, Jes Jessen, B. Marion Thompson og Ralph Berthelsen. Endvidere talte Distriktspræsident Edwin C. Shipp og Missionspræsident Mark B. Garff inspirerende til Forsamlingen. Der var 73 til Stede, som alle lyttede med Opmærksomhed til Evangeliets Budskab.

Konferencen sluttedes med Afholdelsen af en vellykket Bazar af Den kvindelige Hjælpeforening. Her talte bl. a. Præsident Mark B. Garff. Til Stde ca. 100.

Odense Distrikt.

Odense har i Aar haft den største og bedste Konference i flere Aar. Alle følte, at Herrens Aand var til Stede i rigt Maal. Især var Søskende og Venner meget glade og tilfredse over at møde og høre Præsident Garff.

Lørdag Aften den 20. November 1937 udførte Missionærerne et ganske udmærket Program. Salen var fyldt til Trængsel.

Søndag Morgen Kl. 9 samledes Brødrene til Møde, hvor forskellige Emner blev behandlet. Missionspræsidenten talte opmuntrende til Brødrene.

Kl. 10 afholdt Søndagsskolen og Primary-Organisationen deres Møde. 2 Drenge, Niels Frederik Knudsen og Aksel Madsen holdt et Par udmærkede Taler om Joseph Smiths første Syn. Endvidere talte Missionærerne Nephi Christensen og Edward Larsen jun. samt Søster Eva M. Gregersen.

Kl. 14 afholdtes Vidnesbyrdmøde, i hvilket Møde Kirkens Generalautoriteter samt Missionens og Distriktets Autoriteter blev foreslaaet til Opretholdelse i de Helliges Tro og Bønner ved Missionspræsident Mark B. Garff.

Kl. 19 afholdtes det store offentlige Møde, hvor følgende talte: Søstrene Sophie Hansen og Eva M. Gregersen og Ældsterne Tafton Owen, Figat H. Breum og Clark W. Nielsen. Til Slut talte Missionspræsident Mark B. Garff om Evangeliets Sandheder.

Konferencen sluttede med Den kvindelige Hjælpeforenings Bazar, hvor et pænt Beløb kom ind til denne Organisation.

Missionærerne i Odense ønsker at takke alle Søskende i Odense for deres Støtte gennem Konferencen.

Fra Missionsmarken.

AALBORG: Den 12. November 1937 blev følgende indlemmet i Kirken ved Daab: Britha Inger Klitgaard og Frantz Peter Stenberg Hansen af Ældste Ronald C. Christensen samt Arne Villads Nielsen, Mabel Engenia Larsen og Martha Jenny Pedersen af Ældste Marcel F. Lauper.

Vi byder disse Søskende hjertelig velkommen i Kirken.

KØBENHAVN: Den 21. November 1937 blev Henning Berthel Jørgensen døbt af sin Fader, Ældste Kai Jørgensen.

Ankomst.

Den 25. November 1937 ankom følgende Missionærer til Den danske Mission: Roy Thomas Shaw, jun., Donald Roy Christensen og Roger P. Monsen. De er alle beskikkede til at arbejde i Københavns Distrikt.

Vi byder disse Brødre velkommen og nedbeder Herrens Velsignelse over deres Arbejde.

Beskikkelser.

Ældste Eldred Lee er blevet beskikket til at virke som Præsident over Aalborg Distrikt som Ældste Marcel F. Laupers Afløser. Denne er blevet indsat som Forstander for Aalborg Gren.

Forflyttelser.

Følgende Missionærer er blevet forflyttet: Oluf Runchel til

Hjørring, Lauritz Geo. Petersen til Hjørring, Ronald C. Christensen fra Aalborg til København og Clarence E. Paystrup fra Esbjerg til Slagelse.

ESBJERG: Fredag den 15. Oktober afholdt Esbjerg Gren Afskedsfest for Missionspræsident Alma L. Petersen med Familie samt Str. Anna Aae.

Aftenen var overgivet til Ungdomsforeningernes Ledelse. Et meget smukt og vellykket Program, bestaaende af Taler fra de forskellige Organisationer, ligeledes fra Familien Pedersen og nogle smukke Numre af Koret, blev udført. Efter Programmet blev der serveret Citronvand og Kage; under denne Festlighed blev der overrakt Præsidentparret og Str. Anna Aae nogle smukke Erindringer fra Esbjerg Gren. Aftenen sluttede med Opførelsen af et meget muntert Skuespil »Paa Kastelsvolden«. Programmet var i alle Maader vellykket. Til Stede var 85, hvoraf største Delen var Venner.

Dersom nogen iblandt Eder synes, at han er en Gudsdyrker, men holder ikke sin Tunge i Tømme, og bedrager sit eget Hjerte, hans Gudsdyrkelse er forfængelig.

En ren og ubesmittet Gudsdyrkelse for Gud og Faderen er denne, at besøge Faderløse og Enker i deres Trængsel, at bevare sig selv ubesmittet af Verden. (Jakob 1: 26, 27).

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr. Aar.

Ansvarshavende Redaktør: *Mark B. Garff*,

Priorvej 12, København F.

Medredaktør: *Orson B. West*,

Priorvej 12, København F.

Olaf Mortensens Bogtrykkeri Blaagaardsg. 36 D